

Nunquam (mirandum!) per annos triginta sedere visus, at si quando somno aut lassitudine victus stare non posset, saxo pro sede utebatur. Nunquam in lecto neque infirmus decubuit, noctes fere omnes insomnes in orationibus et piis meditationibus ducere solitus. Nulla die conscientiae examine et sacramentali confessione praetermissis peccata lacrymis etiam exterioribus deslebat.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam, alleluia. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Admirabili fuit patientia. Nam cum crus ex cancri morbo intumisset, atque putredine adeo esset infectum, ut foetorem omnibus inferret, sic tamen absque omni quærimonia semper fuit, ut civis illum alterum Job appellarent. Cum autem crus illud medicorum consilio amputandum esset, Peregrinus nocte præcedente

solus ex loco, in quo jacebat, surgens et reptans, ut poterat, in Capitulum venit, ibique ante Crucifixi imaginem (quæ adhuc manet, et magnam habet apud Forolivienses venerationem) vehementius orans et obdormiscens, Christum de cruce descendentem, et crus tangentem vidit. Expergefactus ita crus sanatum sensit, ac si nunquam tumidum, ulceratum, putridumve fuisset. Medici vero mane, ut crus secarent, advenientes, cum illud sanum vidissent, stupore affecti domum, tanto miraculo per urbem divulgato, regressi sunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio vj.

Peregrinus piis laboribus ac ætate confectus (erat enim octogenarius) brevi febre correptus, Kalendis Maii anno salutis millésimo trecenésimo quadragésimo quinto migravit ad Christum. Ejus animam beato

Philippo ordinis Servorum beatae Mariae Virginis, qui, ut ipse religionem ingrederetur, dux fuerat, et beato Francisco Senensi ejusdem ordinis comitantibus, a Virginius in caelum deferri visam, memoriae proditum est. Multa post mortem miracula sanctitatem ipsius declararunt. In quibus caecus, Peregrino manum ex fetro oculis illius admoveente, lumen recepit. Mulier etiam multis obsessa demonibus ad sacrum corpus ipsius perducta, liberata est. Quidam ex arbore procera in terram delapsus Peregrini nomine invocato sine ulla laesione repertus fuit. Ad cujus tumulum Kalendis Maii non tantum civitas Foroliviensis, sed finitimi populi quotannis ad illum venerandum confluere, vota quoque ei nuncupare solent. Paulus quintus summus Pontifex anno millésimo sexcentésimo nono concessit, ut Officium divinum in toto Servorum ordine recitari posset. Benedictus vero decimus tertius anno reparatae salutis millésimo septingentésimo vigésimo sexto

eum inter sanctos Coelites ritu solenni recensuit.

R. Iste homo. [120]

In iij. Nocturno, Homilia. Grandis fiducia. de Comuni Abbat. j. loco. [132]

DIE XV. MAIL.

S. Isidori Agricola

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [112] præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

DA nobis quaesumus misericors Deus, beato Isidoro Agricola Confessore tuo intercedente, superbe non sapere: sed ejus meritis et exemplis placita tibi semper humilitate deservire. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sidorus Agricola prope Matritum Hispaniae urbem, in qua natus fuerat, mercede colendis agris conductus, brevi magnarum sibi virtutum eo in exercitio uberimam segetem paravit. Admirabilis enim Christi ac Sanctorum imitator, nunquam ad opus mane se conferbat, nisi

prius Dei regnum studiose quæreret, ecclesiâsque in ipsius ac Deiparæ honorem dicatas visitaret. Quare cum illius moram agri dominus graviter ferret, atque ex editiore loco quadam die, ut eum liberius increparet, Agricolam operiretur, binos Angelos candida veste duplici boum jugo arantes, mediumque inter illos Isidorum conspexit. Quo miraculo vulgato, magno deinceps honori tam apud herum, quam apud ceteros homines haberi cepit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam, alleluia. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Caritate in pauperes adeo flagravit, ut mercèdem, quam laboribus parabat, egentibus erogaret. Quin etiam cum aliquando ad commune cum reliquis confratribus prandium plurimos pauperes adduxisset, nihilque aliud, prandio scilicet finito, quam pulmènti par-

tem sibi reservatam reperisset, illam vir Dei, fide singulari fretus, ita distribuit, ut admirabiliter aucta iis omnibus alendis saturandisque sufficeret. Illud etiam inter cetera mirandum, quod per aestivos calores ad extinguendam in agro sitim, aquæ potum hero flagitante, cum nullibi scateret, Isidorus stimulo, quem gerèbat, humo percussa, uberem ex ea, et perennem ad hæc usque tempora fontem elicuit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluia. **V.** Induit eum Dominus lorica m fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

Igitur sanctitate clarus, cum ad ultimam senectutem pervenisset, obdormivit in Domino, et in cœmetèrio sancti Andræ sepultus tandem ibi jacuit, quoad cives de ipsius corpore honestius in ecclesia collocando divinitus moniti, illud in loculo integrum atque adeo incorruptum invenèrunt, ut ex eo suavissimus odor, qui

hac etiam tempestate perdurat, efflaret. Sacrum corpus in ecclesiam translatum, et in editiore loco situm, maximis Deus miraculis illustravit. Quorum beneficentiam non semel tam ipsa Matrì civitas, quam etiam cetera Hispaniæ loca opere ipsius implorata persenserunt. Quem postrèmo post annos fere quadringentos fama sanctitatis, ac miraculis illustrem, Gregorius decimus quintus in Sanctòrum numerum retulit.

R. Iste homo. [120]

In iij. Nocturno, Homilia.
Iste locus. **de Communi Mart. temp. Pasch. [57]**
cum **RR.** de Conf. non Pont. [123]

DIE XVI. MAII.

S. Joannis Nepomuceni Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch. [53]
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ob invictum beati Joannis sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam martyrii corona decorasti : da nobis ejus intercessione et exemplo, linguam caute custodire, ac omnia potius

mala, quam animæ detrimentum, in hoc sæculo tolerare. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Noannes Nepomuci Bohemiæ oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus ætate provectis, non sine futuræ sanctitatis præsigio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucèntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, beatæ Virginis ope, cui natum parentes referèbant acceptum, e vitæ periculo evasit incolumis. Egrègia indole, piæque institutione cœlestibus indiciis obsequente, inter sanctas religiosasque exercitationes pueritiam egit : nam ecclesiam frequenter adire, ac sacerdotibus ad aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus, Pragæ vero gravioribus disciplinis excultus, philosophiæ, theologiæ, sacròrumque canonum magisterium et lauream emeruit. Sacer-

dótió initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ Ecclesiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provinciám suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille obtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióne obtiné- bunt. — Et ætérnitas.

Lectio v.

Regiis illum eleemósy- nis in páuperes erogándis præfectum, Joánnæ regínæ consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum

autem Wencesláus ab offi- cio institutóque decessís- set, atque in vítia præceps abriperétur; piæ autem cónjugis obstestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentáli judíciosa- cerdóti crédita regínæ ar- cána sibi a Joánnæ pande- réntur. At Dei minister blandítiis primum, tor- méntis deínde, et cárceris squalóre tentátus, nefá- riæ regis cupiditáti fórtiter óbstetit. Furéntem ta- men Wenceslái ánimam cum ab exsecrándo pro- pósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprénum agóne, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióné de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscuré prænuntiávit. Mox Boles- láviam proféctus, ad beá- tæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cœléste præsidium ad certándum bónum certá- men effúsis précibus im- plorávit. Inde vespere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstia conspicátus ar- césit; cumque vehemén- tius urgéret, et próximam

in aquis, si obluctári pér- geret, submersiónem in- tentáret, Joánnes invicta constántia terróres mi- násque refutávit. Itaque regis império in Moldá- vam flumen Pragám in- térfuens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecúsus.

R. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, alle- lúia. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in ser- vis suis. — Consolábitur.

Lectio vi.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, et Mártiris glóriam insigne prodígium divínitas pate- fécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna po- strídie mane corpus elá- tum, canónici deínde, regis iram nihil tíméntes, in metropolitánam ecclé- siam solénni pompa in- tulérunt, et sepultúræ mandáruni. Cum autem in dies invícti sacerdotís memória miráculis, et má- xima fidélium, eórum præcípuè qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos de-

num ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne cór- poris, quod sub humo tã- diu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida re- pèrta est : quæ sexto post anno judícibus a sede apo- stólica delegátis exhibita, novo prodígio repén- te intúmuit, et subobscurum rubórem in purpúream commutávit. His itaque aliisque signis rite probá- tis, Benedictus decimus- tértius Póntifex máximus die decimanóna mensis Mártii, anno salútis millé- simo septingentésimo vi- gésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem ságuine obsignántem, sanctórum Mártiurum ca- tálogo ascrípsit.

R. Filíæ Jerúsalem. [57]

In iij. Nocturno, Homilia.

Dóminus diem judícii. **de Comm. unius Mart. extra tempus Pasch. [51] cum**

R. R. pro temp. Pasch. [57]

EADEM DIE XVI. MAIL.

Aliud Officium

S. Joannis Nepomuceni Martyris. Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de de Laudibus. [498]

*Psalmi ut in j. Vesperis
de Communi Apostol. [1]*

Hymnus.

INvictus heros Númi-
nis,
Mergendus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.
Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ignibus.
Sed hæc Joánnes despícit,
Nec regis iram respícit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigillum frángere.
Stat mutus agnus inno-
cens,
Nil de tegendis próferens:
Stat; dumque rex nil éli-
cit,
E ponte justum déjicit.
Præceps ab alto stérni-
tur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudénti-
bus
Undæ salútant ignibus.
Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joánnis cáritas.
Da sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit firmitas:
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum cri-
mina. Amen.
✠. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est, al-

lelúia. ✠. Opera autem
Dei reveláre honoríficum,
allelúia.

Ad Magnif. Aña. Dedit
mihi Dóminus linguam
mercédem meam : et in
ipsa laudábo eum, alle-
lúia.

Oratio ut in Laud. [499]

AD MATUTINUM.

Invitat. Exsúltent in Dó-
mino sancti, * Allelúia.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

IN profúnda noctis um-
bra
Et gravi calígine
Lustrat ædem flamma
munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte nascitur Joánnes,
Astra cœlo dévolant :
Nocte mérgitur Joánnes,
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne fla-
grans
Fortis urit cáritas :
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitatis.
Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit :
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur ære,
Derelictis súbvenit :
Non sinit justos jacere,
Damna famæ præpedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,

Méntibus da puritátem,
Corde regnet cáritas.

Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Erit lumen Israel in
igne; et sanctus ejus in
flamma, allelúia.

*Psalmi cujuslibet Noctur-
ni ut in Communi unius
Martyris. [34]*

✠. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est, al-
lelúia. ✠. Opera autem
Dei reveláre honoríficum,
allelúia.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. xxj. c

Sultus a fenéstra
respiciet in do-
mum : vir autem
eruditus foris stabit. Stul-
títia hóminis auscultáre
per óstium : et prudens
gravábitur contumélia.
Lábia imprudentium stul-
ta narrábunt : verba au-
tem prudentium statéra
ponderabúntur. In ore fa-
tuórum cor illórum : et in
corde sapiéntium os illó-
rum. Dum maledícit ím-
pius diábolum, maledícit
ipse ánimam suam. Susúr-
ro coinquinábit ánimam
suam, et in ómnibus odiétur :
et qui cum eo mán-
serit, odiósus erit : táctus
et sensátus honorábitur.

✠. Metuébat rex Joán-

nem, * Sciens eum virum
justum et sanctum, alle-
lúia. ✠. Et custodiébat
eum, et audito eo multa
faciébat, et libénter eum
audiébat. — Sciens.

Lectio ij. Cap. xxvij. c

FLagéli plaga livórem
facit : plaga autem
linguæ commínuet ossa.
Multi cecidérunt in ore
gládii, sed non sic quasi
qui interiérunt per lin-
guam suam. Beátus qui
tectus est a lingua ne-
quam, qui in iracúndiam
illius non transívit, et qui
non attráxit jugum illius,
et in vínculis ejus non est
ligátus : jugum enim illius,
jugum férreum est : et vín-
culum illius, vínculum
æreum est. Mors illius,
mors nequíssima : et útilis
pótius inférnus quam illa.

✠. Lex veritátis fuit in
ore ejus, et iniquitas non
est invénta in lábiis ejus :
in pace et in æquitáte am-
bulávit mecum : * Et mul-
tos avértit ab iniquitáte,
allelúia. ✠. Lábia enim sa-
cerdótis custódiént scien-
tiam, et legem requirént
ex ore ejus. — Et multos.

Lectio iij.

Perseverántia illius non
permanébit, sed obti-
nébit vias injustórum : et

in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in íllam, et exardébit in illis, et non exstinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus lædet illos. Sepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácto óstia, et seras. Aurum tuum et argentum tuum confla, et verbis tuis fácto státéram, et frenos ori tuo rectoros : et atténde ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

R. Sepivi aures meas spinis, * Et ori meo feci óstia et seras, allelúia. **V.** Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se. — Et ori. **Gloria Patri.** Et ori.

In II. Nocturno.

Aña. Non quæsivit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allelúia.

V. Pone Dómine custódiam ori meo, allelúia. **R.** Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúia.

Lectiones ut in præcedenti Officio, [491] cum R. sequentibus.

R. iv. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino : * Quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, allelúia. **V.** Et apponebátur multa turba Dómino. — Quia erat.

R. v. Dispérsit, dedit pauperibus : * Justítia ejus manet in sæculum sæculi, allelúia. **V.** Beátus qui intélligit super egénium et páuperem. — Justítia.

R. vj. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi : * Propter quod vigiláte, allelúia. **V.** Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abducant discipulos post se. — Propter. **Gloria.** Propter.

In III. Nocturno.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas, allelúia.

V. Dixi : Custódiam vias meas, allelúia. **R.** Ut non delínquam in lingua mea, allelúia.

Léctio sancti Evangéllii secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. xj.
In illo témpore : Cum audisset Joánnes in vínculis ópera Christi, mit-

tens duos de discipulis suis, ait illi : Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. vj.

Quæ Imíssis Joánnis discipulis, quid de eódem Joánnem turbis dicat, audiámus. Quid existis in désertum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígierit, in partem álteram ínslectit. Et quid per arúndinem nisi carnális ánimus designátur? qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humano ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur : sed si inde ventus detractióniserúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

R. Cum corripéretur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc : * Et inclúsit Joánnem in cárcere, allelúia. **V.** Labóro usque ad víncula, quasi

maleóperans : sed verbum Dei non est alligátum. — Et inclúsit.

Lectio viij.

SED arúndo agitáta vento Joánnes non erat : quia hunc nec blandum grátia, nec cújúslibet detractiónis ira ásperum faciébat : nec próspéra hunc erigere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quam ab status sui rectitúdine nulla rerum varietas ínslectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndinem vento agitátam non esse : sólídemus ánimus inter auras linguárum pósitum : stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detractio ad iram próvocet, atque ad remissionem inútilis grátia nullus favor inclínet. Non nos próspéra évelevent, non advérsa pertúrbent; ut qui in soliditáte fidei figimur, nequáquam rerum transéuntium mobilitáte moveámur.

R. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili : * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem,

allelúia. *℞.* Transvéxit illum per aquam níam; inimicos autem illius demérsit. — Et fuit. *Glória Patri.* Et fuit.

Lectio ix.

ADhuc autem de ejus expressióne subjúngitur: sed quid existis vidére in desérto? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuisse describitur. Et quid est dicere: Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt: nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlesti sed terréno regi militánt ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi, præséntis vitæ mollitiem et delectatiónem quærunt.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Interrogábat eum *rex multissermónibus: at ipse nihil illi respondébat, allelúia.

2. Rex dixit: * Ne abscondas a me verbum, quod te intérogo. Dixi: Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúia.

3. Affirmábat rex, * se divitem, et beátum factúrum. Non obéдио præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis, allelúia.

4. Tunc rex, accénsus ira, in hunc super omnes crudélius desæviit, allelúia.

5. Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se, allelúia.

Capitulum. Eccli. xxj. d

LAbia imprudentium stulta narrábunt: verba autem prudentium statéra ponderábuntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

VIX in sepúlcro cónditur,

Signis Joánnes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes íllico
Pudóre mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus,
Famæve conqueréntibus,
Abducta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Periculum securitas,
Mortem fugit mortalitas.
Hic viva lingua Mártyris,

Sed muta voce sánguinis
Clamans, ut Abel, improbat,
Regique crimen éxprobrat.

Unius o da Trínitas,
Triúmque simplex Unitas,

Ut qui Joánni súpplicant,
Id impetrent, quod flágitant.
Amen.

℞. Pósui ori meo custódiam, allelúia. *℞.* Cum consisteret peccátor adversum me, allelúia.

Ad Bened. Añæ. Quicumque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles, allelúia.

Oratio.

DEus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacraméntale siléntium nova Ecclesiám tuam martyrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiam ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM.

Capit. Lábia. ut supra.

℞. br. Sacraméntum regis abscondere bonum est, * Allelúia, allelúia. Sacraméntum. *℞.* Opera autem Dei reveláre honoríficum. Allelúia, allelúia. *Glória Patri.* Sacraméntum.

℞. Pone Dómine custódiam ori meo, allelúia. *℞.* Et óstium circumstántiæ lábiis meis, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xxvij. d

SEpi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia, et seras.

℞. br. Pone Dómine custódiam ori meo, * Allelúia, allelúia. Pone Dómine. *℞.* Et óstium circumstántiæ lábiis meis. Allelúia, allelúia. *Glória Patri.* Pone.

℞. Dixi: Custódiam vias meas, allelúia. *℞.* Ut non delinquam in lingua mea, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxvij. d

Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et frenos ori tuo rectoros: et atténde ne forte labáris in lingua.

R. br. Dixi : Custódiam vias meas, * Allelúia, allelúia. Dixi. **V.** Ut non delinquam in lingua mea. Allelúia, allelúia. **Gloria Patri.** Dixi.

V. Pósui ori meo custódiam, allelúia. **R.** Cum consisteret peccátor advérsus me, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum ut in Laudibus. [498]

Psalmi ut in j. Vesp. de Comm. Apost. [1] et loco ultimi Ps. Crédi. [47]

Hymnus.

JAM faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ense, rabi-
dúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni
sacérdo

Abdita pandat.

Séntiet vires, animæque
magnæ
Pródigum pectus : violén-
tus ira
Non quatit recti sólida
tenácem
Mente satélles.

En ruit præceps tumulá-
tus unda

Martyr, et fluctu plácido
siléntem

Náufragus linguam me-
lióris ævi

Servat in usum.

At superjéctæ fáci-
lité

Amne discúrrunt, ruti-
lántque circa

Mártyrem flammæ : bene
gesta plaudens

Ornat Olympus.

Ornat et linguam, róse
instar ignis,

Vívidam servans, et ad-
huc rubéntem,

Indicat, quænam fúerit
tacéntis

Grátia linguæ.

Sit decus Patri, genitæque
Proli,

Spíritum laudent, ab utró-
que puris

Qui calet flammis, sine fine
psallens

Orbis utérque. Amen.

V. Pósui ori meo custó-
diam, allelúia. **R.** Cum
consisteret peccátor ad-
vérsus me, allelúia.

Ad Magnif. Añæ. In con-
spéctu poténtium admirá-
bilis ero, et fácies prínci-
pum mirabúntur me : ta-
céntem me sustinébunt, et
loquéntem me respicient,
allelúia.

DIE XXI. MAIL.

**S. Felicis a Cantalicio,
Confessoris. Semiduplex.**

**Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [112] præter se-
quentia. (m. t. v.)**

Oratio.

FAC nos, Dómine Jesu, in simplicitate et innocéntia cordis nostri ambuláre, quarum amore de sinu Matris inter beáti Felicis Confessoris tui bráchia descendisti. Qui vivis et regnas.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 1^a.

Elix a Cantalicio in Sabinis, humilibus sed piis paréntibus

natus, a púero pascéndis grégibus, mox et agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cœlestium meditátione ánimam nutrírre, et corpus assiduis vigíliis, ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre au-

tem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotidie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácrius flagelláre consuérat; sed et aliquándo glebas in agro vérttere, simúlque Sacris in templo adéssé visus est. Alias in-

ter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómítis juvécis, humi stratus, et arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutióre reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distribuí jussa, ad fratres Minóres, quos Capuccinos vocant, próspere se cón-
tulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio 2^a.

ADhuc tiro, necdum vota solémnia profésus, religiósæ perfectió-
nis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sé-
dulus cultor, ad præci-
piéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat : seque cœnóbii ju-
méntum díctitans, vilíssi-
ma quæque ministéria
semper arrípuit, ac ludí-
bria et contumélias hílari